

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

دوشنبه، ۱۸ بهمن ۱۳۹۵

آرای وحدت روحیه دیوانعالی کشور
مرجع تصویب: هیئت عمومی دیوانعالی کشور
شماره ویژه نامه: ۹۲۲

سال هفتاد و دو شماره ۲۰۹۴۹

رأی وحدت روحیه شماره ۷۰۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور با موضوع: کیفیت تنظیم و تسلیم تقاضای دریافت حین اهدایی

۶/۱۱/۱۳۹۵

شماره ۹۶۷۷/۱۵۲/۱۱۰

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی کشور

گزارش پرونده وحدت روحیه ردیف ۹۵/۳۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور با مقدمه مربوط و رأی آن به شرح ذیل تنظیم و جهت چاپ و نشر ایجاد می‌گردد.

معاون قضائی دیوان عالی کشور - ابراهیم ابراهیمی

مقدمه

جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور در مورد پرونده وحدت روحیه ردیف ۹۵/۳۹ رأس ساعت ۸:۳۰ روز سهشنبه مورخ ۱۴/۱۰/۱۳۹۵ به ریاست حضرت حجت‌الاسلام والملسمین حباب آقای حسین کریمی رئیس دیوان عالی کشور و با حضور جلت اسلام و الملسمین حباب آقای سید احمد منصوی مقدم نماینده دادستان کل کشور و شرکت آقایان رؤسا، مستشاران و اعصابی معاون کلیه شعب دیوان عالی کشور، در سالن هیأت عمومی تشکیل شد و پس از تلاوت آیاتی از کلام الله مجيد و فرائت گزارش پرونده و طرح و بررسی نظریات مختلف اعضای شرکت کننده در خصوص مورد استنام نظریه نماینده دادستان محترم کل کشور که به ترتیب ذیل معنکس می‌گردد، به صدور رأی وحدت روحیه قضایی شماره ۷۰۵ - ۱۴/۱۰/۱۳۹۵ - منتهی گردید.

الف: گزارش پرونده

احتراماً معروض می‌دارد: براساس گزارش ریاست محترم شعبه ۲۴۴ دادگاه عمومی حقوقی تهران، از شعب اول و پنجم دیوان عالی کشور، درباره کیفیت تنظیم و تسلیم

۱- توضیح اینکه شماره‌های فوق مربوط به ترتیب درج در روزنامه رسمی کشور می‌باشد.
تقاضای دریافت حین اهدایی، با استنیاط از ماده دوم قانون نحوه اداء حین به زوجین نایارور مصوب ۲۹/۴/۱۳۸۲ آراء مختلف صادر گردیده است که جریان امر ذیلاً معنکس می‌شود:

۱. طبق محتويات پرونده ۱۹۸۴ شعبه اول دیوان عالی کشور، آقای مهدی... و همسرشان خامن فاطمه... در دادگستری شهرستان کرج شعبه نهم دادگاه عمومی ارجاع شده و این شعبه به اعتبار محل اقامه خوانده دعوی به شایستگی دادگاه‌های دادگستری شهرستان تهران قرار عدم صلاحیت صادر کرده که پس از وصول به شعبه ۲۴۴ دادگاه عمومی خانواده ارجاع گردیده است و دادگاه اخیر نیز به موجب دادنامه ۲۱۰ - ۱۲/۱۷۹۴ - چین استدلال کرده است:

«...چون به موجب قانون نحوه اهدای حین به زوجین نایارور، دریافت حین دعوی نبوده و جنبه ترافعی نداشته و نیاز به تقديم دادخواست به مفهوم اخص آن نداده و به طرفیت کس نیز مطرح نمی‌شود و طبق ماده ۲ قانون پادشه تقاضای دریافت حین اهدایی باید مشترکاً از طرف زن و شوهر نهاده و دادگاه نقدیم شود و دادگاه باید در مورد بجهه‌دار شدن و صلاحیت اخلاقی و سایر مواد مذکور در قانون تحقیقات لازم به عمل آورد، بنابراین دادگاه محل اقامه زوجین را صالح به رسیدگی دانسته و با صدور قرار عدم صلاحیت به اعتبار صلاحیت دادگاه عمومی کرج و حدوث اختلاف پرونده در اجرای ماده ۲۸ قانون آینین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی، برای حل اختلاف به دیوان عالی کشور ارسال می‌شود».

پرونده در شعبه اول دیوان عالی کشور مطرح و به شرح ذیل به صدور دادنامه ۱۳۹۲ - ۱۴/۲/۱۳۹۲ منجر شده است:
«نظر به مفاد ماده ۲ قانون نحوه اهدای حین به زوجین نایارور مصوب ۲۹/۴/۱۳۸۲ طرح مورد برای احراز صلاحیت اخلاقی و سلامت جسمی و روحی زوجین است که تقاضای آن مشترکاً از ناحیه زوجین تنظیم می‌شود و نیاز به تقديم دادخواست و طبعاً تعین خوانده ندارد لذا قرار صادره از دادگاه عمومی تهران موجه و صائب تشخیص و ... با نقص قرار صادره از دادگاه عمومی کرج حل اختلاف می‌نماید».

۲. به دلالت محتويات پرونده ۹۰۰۰۷۸ شعبه پنجم دیوان عالی کشور، آقای طاهر... و همسرش سهیلا...، به طرفیت مرکز نایاروری و لفاح مخصوصی به خواسته صدور حکم بر اهدای حین در دادگستری شهرستان کرج اقامه دعوی نهم دادگاه عمومی خانواده این شهرستان بار هم به اعتبار محل اقامه توانده، به شایستگی دادگاه‌های دادگستری تهران قرار عدم صلاحیت صادر کرده که این بار هم شعبه ۲۴۴ دادگاه عمومی خانواده تهران در مقام رسیدگی، به موجب دادنامه ۴۱۶ - ۱۲/۱۳۹۲ به شیوه‌ای که در بند یک این گزارش آمده است، خود را صالح به رسیدگی ندانسته و پرونده را برای حل اختلاف به دیوان عالی کشور فرستاده که پس از ثبت به شعبه پنجم ارجاع شده و هیأت شعبه طنی دادنامه ۳۹۹ - ۳۰/۶/۱۳۹۲ - چین رأی داده‌اند:

«با عنایت به اینکه تقاضای اهدای حین از سوی زوجین، به هر حال به طرفیت مرکز تخصصی درمان نایاروری در تهران تقديم شده، حسب ملاک ماده ۱۱ قانون آینین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی، دادگاه عمومی تهران صالح به رسیدگی است و لزوم تحقیقات شفوق ماده ۲ قانون نحوه اهدای حین به زوجین نایارور مصوب ۲۹/۴/۱۳۸۲ موجب تغیر صلاحیت خواهد بود و دادگاه عمومی تهران با اعطای نیابت قضایی می‌تواند تحقیقات موردنظر را بخواهد و بر این اساس به استناد تبصره ذیل ماده ۲۷ قانون مرقوم حل اختلاف می‌نماید».

با عنایت به مراتب مذکور در فوق، چون شعب اول و پنجم دیوان عالی کشور با استنیاط مختلف از ماده ۲ قانون نحوه اهدای حین به زوجین نایارور مصوب سال ۱۳۸۲ بالاخص عبارت «تقاضای اهدای حین اهدایی... آراء متفاوت صادر کرده‌اند، بهطوری که اعضای محترم شعبه اول در مورد تقاضای اهدای حین، تقديم دادخواست را لازم ندانسته و هیأت محترم شعبه پنجم این تقاضا را دعوی تلقی کرده و با رعایت ماده ۱۱ قانون آینین دادرسی... در امور مدنی به اعتبار محل اقامه خوانده، به شایستگی دادگاه عمومی تهران حل اختلاف به عمل آورده است، لذا برای جلوگیری از صدور آراء متفاوت صادر کرده از دادگاه عمومی طرح موضوع را در جلسه هیأت عمومی برای صدور رأی وحدت روحیه قضایی تقاضا می‌نماید».

معاون قضایی دیوان عالی کشور - ابراهیم ابراهیمی

ب: نظریه نماینده دادستان کل کشور

«در موضوع مطروحه نه خواسته زوجین نایارور دعوی محسوب می‌شود و نه تصمیم دادگاه حکم به حساب می‌آید لذا چون این موضوع جنبه ترافعی ندارد زوجین می‌توانند در محل اقامه خود تقاضای خویش را مطرح نمایند به این وصف رأی شعبه اول دیوان عالی کشور که مشعر بر همین امر است مورد تأیید می‌باشد».

ج: رأی وحدت روحیه شماره ۷۰۵ - ۱۴/۱۰/۱۳۹۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور

از مقررات قانون نحوه اهداء جنین به زوجین نابارور خصوصاً ماده ۴ آن راجع به صلاحیت دادگاه چنین مستفاد می‌گردد که تقاضای زوجین برای دریافت جنین از امور تراویعی نیست و مقررات قانون آینین دادرسی... در امور مدنی در خصوص رسیدگی به عداوی منصرف از آن است. بر این اساس، تقاضای زوجین بدون تقدیم دادخواست در دادگاه محل اقامت و با سکونت آنک قابل رسیدگی است و رأی شعبه اول دیوان عالی کشور که با این نظر انطباق دارد، صحیح و قانونی تشخیص داده می‌شود. این رأی طبق ماده ۴۷۱ قانون آینین دادرسی کیفری در موارد مشابه برای شعب دیوان عالی کشور، دادگاهها و سایر مراجع اعم از قضایی و غیر آن لازم‌الاتباع است . هیأت عمومی دیوان عالی کشور